Raad van State

200707652/1.
Datum uitspraak: 21 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/38392 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 26 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en opheffing van de bewaring bevolen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat de bewaring moet worden opgeheven bij afwezigheid van een concrete afweging met betrekking tot het toepassen van deze maatregel in relatie met de door de vreemdeling in te dienen asielaanvraag, heeft miskend dat uit het feit dat overleg heeft plaatsgevonden tussen personeel van de Koninklijke Marechaussee en de bewaringscoördinator van het Aanmeldcentrum (hierna: AC) Schiphol over plaatsing van de vreemdeling in dat AC om aldaar zijn asielaanvraag te kunnen indienen moet worden afgeleid dat deze afweging heeft plaatsgevonden.

2.2. Volgens paragraaf A6/5.3.3.5. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag indienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen/ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de bekend geworden feiten en omstandigheden voor de aanvraag bijvoorbeeld het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag. Zolang de aanvraag niet in eerste aanleg is afgewezen, mag de inbewaringstelling van asielzoekers uitsluitend plaatsvinden en voortduren na overleg met de IND. Van dat overleg dient verslag te worden gelegd in de vreemdelingenadministratie.

2.3. In het besluit van 7 oktober 2007 is vermeld dat de opgelegde maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting

zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
-niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000
-geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
-niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of zijn terugreis te bekostigen.

2.3.1. De staatssecretaris heeft zich, nu de gronden die aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd deze kunnen dragen, bij afweging van de bij de bewaring betrokken belangen in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de openbare orde de bewaring vordert. Verder heeft hij nu de vreemdeling slechts heeft gesteld afkomstig te zijn uit Irak, terwijl hij zijn identiteit en nationaliteit niet met documenten kan staven en eerst twee dagen na de inbewaringstelling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen, in die mededeling van de vreemdeling geen aanleiding hoeven zien de bewaring niet voort te zetten. Aldus heeft de staatssecretaris niet in strijd gehandeld met het volgens paragraaf A6/5.3.3.1 van de Vc 2000 gevoerde beleid. Dat zich in het dossier geen stukken bevinden die uitdrukkelijk blijk geven van de gemaakte belangenafweging kan hieraan niet afdoen.

De grief slaagt.

2.4. De overige grieven behoeven mitsdien geen bespreking meer.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 7 oktober 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist. Het betoog van de vreemdeling in zijn verweerschrift, dat de staatssecretaris niet voortvarend heeft gehandeld door hem eerst daags nadat hij ter zitting van de rechtbank in verband met de hem opgelegde maatregel van bewaring zal zijn gehoord, over te plaatsen naar het AC Schiphol om aldaar in het kader van de zogenoemde AC-procedure zijn asielaanvraag in te dienen, kan daarbij niet worden betrokken, nu hij dat bij de rechtbank niet heeft aangevoerd.

2.6. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat er geen reëel zicht bestaat op uitzetting naar Irak vanwege het categoriale beschermingsbeleid voor Centraal-Irak dan wel het feit dat in 2006 slechts negen vreemdelingen en in 2007 slechts één vreemdeling naar Irak zijn uitgezet en verder dat voor 2007 geen vluchten naar Irak meer gepland staan.

2.6.1. Volgens paragraaf C24[11] van de Vc 2000 betreffende het asielbeleid ten aanzien van Irak, geldt met ingang van 2 april 2007 een categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak. De vreemdeling beschikt niet over documenten waarmee hij zijn identiteit en nationaliteit kan aantonen, zodat dit beleid niet kan leiden tot het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt. Verder betekent het feit dat thans geen vluchten gepland staan voor terugkeer van vreemdelingen naar Irak niet dat

in een voorkomend geval een dergelijke vlucht niet alsnog kan plaatsvinden. Hieruit volgt dat het betoog faalt.

2.7. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 26 oktober 2007 in zaak no. 07/38392;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

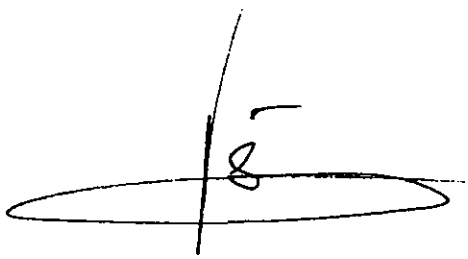
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 januari 2008

205.
Verzonden: 21 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : J. Hofstede Tel: 0546861000

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, hierna genoemde:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geslacht	: Mannelijk
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Irak
Nationaliteit	: Iraakse

IND lokaal:	ZWOLLE	
Dossiernr:		
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	unit:	
	datum:	
	briefnr:	
IND ontvangst-datum:	08 OKT. 2007	
Invoer-complete	naam mdw:	
	unit:	
	datum:	
ULAD ontvangstdatum:		

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
( ) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

( ) het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

( ) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
( ) veroordeeld is terzake misdrijf
( ) ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
( ) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
( ) zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
( ) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
( ) zich bedient van een of meerdere aliassen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
( ) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
( ) overige reden(en).

( ) wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd

Plaats: Enschede Datum: 7-10-2007 Tijd: 16.55 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

G.M.P Coolen,
1e luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 – 5126736. Hierbij dient – bij voorkeur – gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

registratie in INDIS	
IND ontvangst-datum	26 OKT 2007
dossiernummer	07/0.051.0070
invoer-controle	

Zaaknummer: Awb 07/38392

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J. Hofstede, advocaat te Almelo.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 7 oktober 2007 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hiertegen op 9 oktober 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 22 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen D.A. Riezebos.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of de maatregel in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Hiertoe is aangevoerd dat ingevolge hoofdstuk A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk dient te geschieden. De gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd zijn dan ook niet voldoende, deze gronden gelden immers voor elke asielzoeker. Daarnaast bestaat geen zicht op uitzetting, eiser komt uit

Centraal-Irak, waarvoor thans een categoriaal beschermingsbeleid geldt. Ook als eiser uit Noord-Irak zou komen bestaat geen zicht op uitzetting. Ter onderbouwing van deze stelling heeft de gemachtigde van eiser een brief overgelegd van verweerder van 12 oktober 2007, waarin verweerder schrijft dat in 2006 9 vreemdelingen van Irakese nationaliteit zijn uitzet en in 2007 1 vreemdeling, allen zijn uitgezet naar Noord-Irak. Het aantal Irakezen in vreemdelingenbewaring op 1 augustus 2007 bedroeg 106. Er staan momenteel geen vluchten gepland naar Irak.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft hiertoe aangevoerd dat eiser op het moment van de inbewaringstelling nog geen asiel wilde aanvragen. Korte tijd later wilde eiser dit wel en hij zou hiertoe op 23 oktober 2007 in de gelegenheid worden gesteld. Er heeft overleg plaatsgevonden met de Immigratie- en naturalisatiedienst (Ind) toen bleek dat eiser een asiel aanvraag wilde doen. Eiser probeerde met een vals document te reizen en heeft geen documenten overgelegd waaruit blijkt wie hij is, waardoor volgens verweerder de vrees is ontstaan dat eiser zich aan zijn uitzetting zou onttrekken. Voorts staat nog niet vast dat eiser uit Irak komt, dit zal in de AC-procedure worden bezien.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.5. Eiser is op 7 oktober 2007 overgenomen van de Duitse politie op grond van artikel 9, eerste lid van de Overeenkomst van 17 mei 1966 tussen de Beneluxlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake het overnemen van personen aan de grens. Na de overname is eiser krachtens artikel 50, tweede lid, Vw 2000 overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, alwaar hij is opgehouden. Na te zijn gehoord, in het bijzijn van zijn advocaat, is de maatregel van bewaring opgelegd.

2.6. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.7. Niet in geschil is dat eiser eerst kort na zijn inbewaringstelling heeft aangegeven asiel aan te willen vragen. Uit paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) volgt dat het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben zo beperkt mogelijk dient te geschieden. "Het kan hier gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is aan asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de bekend geworden feiten en omstandigheden voor de aanvraag bijvoorbeeld het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie met de asielaanvraag."

2.8. Niet gebleken is echter dat aan de hand van mogelijk bekend geworden feiten en omstandigheden, die eiser bij het bekend maken van het feit dat hij een asielaanvraag in wil indienen mogelijk voorgedragen heeft, een concrete afweging gemaakt is. Noch heeft verweerder eiser nader gehoord ten einde eiser in de gelegenheid te stellen feiten en omstandigheden aan te voeren die in een afweging meegenomen hadden kunnen worden. Ter zitting heeft verweerder gesteld dat eiser met een vals document probeerde te reizen, hetgeen

de vrees voor onttrekking aan uitzetting rechtvaardigt, aldus verweerder. De rechtbank kan deze stelling niet volgen, nu niet uit het dossier is gebleken dat eiser in het bezit was van een vals document. Ook de gronden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen, zoals deze aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd, kunnen niet leiden tot het oordeel dat in dit geval voldoende concrete omstandigheden zijn die de bewaring rechtmatig maken. De rechtbank laat hierbij wegen dat deze gronden immers van toepassing zijn op (vrijwel) iedere asielzoeker.

2.9. Gezien het voorgaande is het beroep gegrond. De rechtbank is van oordeel dat de inbewaringstelling met ingang van heden onrechtmatig is, nu verweerder enkele tijd gegund diende te worden een nadere belangenafweging te maken. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding eiser een schadevergoeding toe te kennen.

2.6. De rechtbank ziet evenwel aanleiding verweerder te veroordelen in de proceskosten van eiser. Deze worden op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarbij de waarde per punt € 322,- bedraagt; wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ad € 644,- (zegge zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. van der Werff als griffier op 26 oktober 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 26 OKT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
0 1 NOV 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD DOOR: PAR

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Straatman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen
van 26 oktober 2007
met kenmerk Awb 07/38392

Inzake:

met IND-kenmerk 0710.08.0070
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mw. mr. J. Hofstede
advocaat te Almelo

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
038 - 888 64 62

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 26 oktober 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 07/38392 *(productie 1)*, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 7 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 7 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).

2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 7 oktober 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft vijf grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar rechtsoverweging 2.8 op pagina 2 :

> *"2.8. Niet gebleken is echter dat aan de hand van mogelijk bekend geworden feiten en omstandigheden, die eiser bij het bekend maken van het feit dat hij een asielaanvraag wil indienen mogelijk voorgedragen heeft, een concrete afweging gemaakt is. Noch heeft verweerder eiser nader gehoord ten einde eiser in de gelegenheid te stellen feiten en omstandigheden aan te voeren die in een afweging meegenomen hadden kunnen worden. (...)"*

Toelichting op grief 1:

3.4 De Staatsecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat, nu verweerder te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen, niet is gebleken dat aan de hand van bekend geworden feiten en omstandigheden, die verweerder bij het bekend maken van het feit dat hij een asielaanvraag wil indienen mogelijk voorgedragen heeft, een concrete afweging is gemaakt.

3.5 Voor de volledigheid schetst de Staatssecretaris het volgende procedureoverzicht. Verweerder is op 7 oktober 2007 in bewaring gesteld op grond van artikel 59 eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Verweerder heeft kort na diens inbewaringstelling te kennen gegeven een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel te willen indienen. Ten tijde van de behandeling van de zaak ter zitting is de asielaanvraag nog niet ondertekend.

3.6 Artikel 59 Vw luidt, voor zover van belang:

> *"1. Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:*
> *(...)*
> *b. rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.*
> *(...)*
> *4. Bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid duurt in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken."*

3.7 Uit het beleid neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc) C11/2.1 (Supplement-Stcrt. 2007, 38) volgt ondermeer dat indien een vreemdeling van wie op grond van de Vw de vrijheid is ontnomen te kennen geeft een asielaanvraag in te willen dienen, door de IND kan worden besloten de vreemdeling voor de indiening van de aanvraag over te plaatsen naar het Aanmeldcentrum (hierna: AC) Schiphol. Hoewel het beleid ruimte laat de asielaanvraag anders dan binnen het AC-model af te doen, is het uitgangspunt dat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar het AC Schiphol. Op het AC zal de vrijheidsontneming worden voortgezet en zal de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld de asielaanvraag in te dienen.

Uit voornoemde beleidspassage volgt voorts dat de wijziging van de grond van de inbewaringstelling geschiedt nadat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag is overgebracht naar het AC Schiphol en nadat de asielaanvraag in het AC is ingediend.

3.8 Een belangrijke consequentie van dit beleid is dat de aanvraag niet direct wordt ondertekend nadat de vreemdeling het voornemen kenbaar maakt asiel te willen aanvragen, maar eerst als de vreemdeling op het AC aankomt. Het moment waarop de vreemdeling op het AC zal arriveren, wordt afgestemd met het moment waarop de vreemdeling ter zitting dient te verschijnen in verband met de behandeling van het beroep gericht tegen de opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring. Dit betekent dat de vreemdeling eerst na enige tijd de asielaanvraag daadwerkelijk ondertekent.

3.9 Eerder oordeelde uw Afdeling dat het uitblijven van de categoriewijziging de voortzetting van de bewaring eerst dan onrechtmatig maakt, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Zie:
- *AbRS, 31 juli 2002, 200203208/1 (productie 2).*

3.10 In strikte zin kan worden gesteld dat de Staatssecretaris de wijziging van de categorie eerst kan laten plaatsvinden nadat de vreemdeling de aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw heeft ondertekend. Eerst op dat moment neemt – in formele zin – de termijn in artikel 59, vierde lid, Vw een aanvang.

Zie:
- *AbRS, 2 december 2004, 200407890/1, JV 2005/51.*

3.11 Een dergelijke benadering zou miskennen dat de vreemdeling belang heeft bij een spoedige – althans binnen de termijn van zes weken gegeven – beslissing en hij in de handelswijze zoals hiervoor omschreven niet de mogelijkheid heeft deze termijn te doen aanvangen.

3.12 Om deze reden hanteert de Staatssecretaris als gedragslijn dat zal worden beslist binnen zes weken na het moment waarop de vreemdeling heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. Het daarmee opgewekte vertrouwen maakt dat de maatregel onrechtmatig zou zijn geworden indien niet binnen die termijn zou zijn beslist. Het belang van de vreemdeling wordt naar de mening van de Staatssecretaris voldoende beschermd door de toezegging dat binnen zes weken zal worden beslist, gerekend vanaf het moment waarop de vreemdeling heeft aangeven een asielaanvraag te willen indienen. Deze handelwijze zal overigens voor de vreemdeling het voordeel meebrengen dat hij over het algemeen sneller duidelijkheid verkrijgt over zijn asielaanvraag. Ook de termijn waarbinnen door de rechtbank de behandeling van een verzoek tot het treffen van een voorziening zal worden geagendeerd is over het algemeen korter. De Staatssecretaris is dan ook van mening dat deze handelwijze bij afweging van alle belangen niet maakt dat de maatregel onrechtmatig is.

3.13 De Staatssecretaris hecht er aan te verwijzen naar de beginselen van het Verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, van 28 juli 1951, ook wel aangeduid als Vluchtelingenverdrag, en het gestelde in het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), in werking getreden op 31 augustus 1954. In het verlengde hiervan is, mede onder verwijzing naar het gestelde in A4/4.1 Vc (Stcrt. 2007, 198) – hoewel de vreemdeling nog niet op juiste manier een asielaanvraag heeft ondertekend – het voor de Staatssecretaris duidelijk dat de vreemdeling om bescherming heeft verzocht en dus als asielzoeker in de zin van A4/4.1 Vc moet worden beschouwd. De Staatssecretaris acht zich om die reden gehouden af te zien van uitzettingshandelingen, in ieder geval van die handelingen die er op gericht zijn de vreemdeling in contact te brengen met de autoriteiten van zijn land van herkomst totdat op de asielaanvraag is beslist.

3.14 Voorts is de Staatssecretaris van oordeel dat zolang er geen beslissing is genomen op de asielaanvraag er geen sprake is van uitzetting (en uitzettingshandelingen) als bedoeld in artikel 63, eerste lid, Vw, tenzij toepassing is gegeven aan artikel 3.1 Vb. Van een situatie als bedoeld in artikel 3.1 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) is in het geval van verweerder niet gebleken.

3.15 Een en ander ontslaat appellant niet van de verantwoordelijkheid om verweerder zo spoedig als mogelijk in de gelegenheid te stellen om zijn asielaanvraag feitelijk in te dienen en te laten toelichten.
Niet in geschil is dat verweerder kort na diens in bewaringstelling op 7 oktober 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen. De Staatssecretaris acht zich gehouden om in ieder geval binnen zes weken na deze datum daarop een beslissing te nemen. Voor het oordeel dat de Staatssecretaris onvoldoende voortvarend zou handelen bestaat geen grond, te meer nu uit het dossier blijkt, als ook ter zitting is aangegeven, dat verweerder op 23 oktober 2007 zou worden overgebracht naar het AC te Schiphol, waar hij in de gelegenheid zou worden gesteld om een asielaanvraag in te dienen en toe te lichten. Het toepassen van een "versnelde" asielprocedure (AC procedure) binnen drie weken na de inbewaringstelling acht de Staatssecretaris dan ook voldoende voortvarend.

Het feit dat verweerder zonder nadere onderbouwing stelt uit Centraal Irak te komen, komt voor zijn risico en rekening en leidt niet tot een ander oordeel.

3.16 De Staatssecretaris is, in aansluiting op het vorenstaande, van oordeel dat de rechtbank – onder verwijzing naar de eerste volzin van de rechtsoverweging 2.8 – ten onrechte in haar oordeel heeft betrokken dat niet is gebleken van een concrete afweging. Zoals uit het onderhavige dossier blijkt – onder verwijzing naar de telefoonnotitie van 18 oktober 2007 te 11:19 uur en de telefoonnotitie van diezelfde dag te 11:48 uur –, vond op 8 oktober 2007 overleg plaats tussen personeel van de Koninklijke Marechaussee (KMAR), brigade Coevorden, en de bewaringscoördinator van het AC Schiphol van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Een en ander zoals bedoeld in A6/5.3.3.5 Vc. Dit impliceert dat kort na het bekend worden van de wil van verweerder om een asielaanvraag in te dienen een belangenafweging heeft plaats gevonden. Immers, tijdens dat overleg werd besloten dat de vreemdeling zal worden geplaatst in het AC, opdat hij aldaar zijn asielaanvraag kan indienen. Dit impliceert tevens dat kennelijk is besloten dat de maatregel van bewaring niet zal worden opgeheven. Dat deze belangenafweging niet expliciet en onderbouwd is verwoord in het onderhavige dossier maakt nog niet dat de conclusie is gerechtvaardigd dat de belangenafweging niet heeft plaats gevonden. De Staatssecretaris is overigens van mening dat deze belangenafweging, gezien de toelichting welke ter zitting is gegeven – namelijk dat de gestelde afkomst uit Centraal Irak louter uit de verklaring van verweerder zou moeten blijken en niet door enig andere omstandigheid werd geschraagd – in redelijkheid niet tot de conclusie had moeten leiden dat de maatregel niet kon worden voortgezet.

3.17 Voor zover in de laatste volzin van de rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak moet worden gelezen dat de bedoelde belangenafweging aan de hand van bijvoorbeeld het nader gehoor reeds had dienen plaats te vinden, wordt opgemerkt dat een dergelijke belangenafweging, gezien de stand van zaken ten aanzien van de asielaanvraag op het moment van behandeling en sluiting van het onderzoek ter zitting als bedoeld in artikel 8:65 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) nog niet aan de orde was. Immers, zoals hiervoor omtrent de bewerkings- en behandelmethodiek van een asielaanvraag van een in bewaringgestelde vreemdeling is verwoord, was van een dergelijke fase in het behandeltraject van de asielaanvraag van verweerder nog geen sprake.

3.18 Bovendien blijkt uit het gestelde in artikel 3.112, eerste lid, aanhef en onder a, Vb dat, indien de betreffende vreemdeling rechtens zijn vrijheid is ontnomen, de in de Vb genoemde termijnen waarbinnen het nader gehoor moet worden afgenomen, niet van toepassing zijn. De wetgever heeft kennelijk slechts zeker willen stellen dat de vrijheidsontnemende maatregel, opgelegd aan de vreemdeling die rechtmatig in Nederland verblijft als bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw, niet langer duurt dan de in het vierde lid van dat artikel genoemde termijn.

3.19 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat enerzijds expliciet uit het dossier zou hebben moeten blijken dat er een belangenafweging heeft plaats gevonden en anderzijds dat niet uit het dossier blijkt dat een dergelijke belangenafweging heeft plaats gevonden.

Grief 2:

3.20 Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar rechtsoverweging 2.8 op pagina 2 en aansluitend op pagina 3:

> *"(...) Ter zitting heeft verweerder gesteld dat eiser met een vals document probeerde te reizen, hetgeen de vrees voor onttrekking aan uitzetting rechtvaardigt, aldus verweerder. De rechtbank kan deze stelling niet volgen, nu niet uit het dossier is gebleken dat eiser in het bezit was van een vals document. (...)".*

Toelichting op grief 2:

3.21 Ten onrechte overweegt de rechtbank dat niet uit het onderhavige dossier blijkt dat verweerder in het bezit was van een vals document. Hiertoe wordt het volgende opgemerkt. Uit het dossier blijkt dat verweerder op 7 oktober 2007 is overgedragen door de autoriteiten van Duitsland aan de autoriteiten van Nederland. Meer in het bijzonder door personeel van de Duitse Bundespolizei aan personeel van de KMAR. Daarbij blijkt uit het in het dossier aanwezige "Übergabebericht Personen", opgemaakt door Polizei Oberkommissar (POK) D. Hessel – dossierstuk 2 –, dat verweerder in Duitsland was aangetroffen met een vervalst document, aangeduid als "Urkundenfälschung". Tevens staat op datzelfde formulier vermeld dat de handeling van verweerder een overtreding betreft van een wetsregel, aangeduid als "Straftat".

3.22 Deze vermeldingen in het dossier, gevoegd bij de op hetzelfde formulier vermeld staande melding dat verweerder illegaal de Duits-Nederlandse grens heeft overschreden, aangeduid als "Unerlaubte Einreise", in cumulatieve relatie gezien tot de op de Maatregel van bewaring vermeld staande gronden tot inbewaringstelling, in casu het niet beschikken over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb), het niet in Nederland bezitten van een vaste woon- of verblijfsplaats en het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of zijn terugreis te bekostigen, leidt, naar het oordeel van de Staatssecretaris, terecht en op goede gronden tot de conclusie dat de vrees is gerechtvaardigd dat verweerder zich aan uitzetting zou kunnen onttrekken, op het moment dat die uitzetting nabij zal zijn. De Staatssecretaris is van oordeel niet dat risico te hoeven aanvaarden.

3.23 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat niet uit het dossier blijkt dat verweerder met een vals document probeerde te reizen en daardoor ten onrechte zou zijn geconcludeerd dat verweerder zich aan uitzetting zou kunnen gaan onttrekken.

Grief 3:

3.24 Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar rechtsoverwegingen 2.8 op pagina 3 :

> *"(...) Ook de gronden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen, zoals deze aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd, kunnen niet leiden tot het oordeel dat in dit geval voldoende concrete omstandigheden zijn die de bewaring rechtmatig maken. De rechtbank laat hierbij wegen dat deze gronden immers van toepassing zijn op (vrijwel) iedere asielzoeker."*

Toelichting op grief 3:

3.25 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de gronden, die ten grondslag zijn gelegd aan de opgelegde maatregel van bewaring, niet kunnen leiden tot het oordeel dat in dit geval voldoende concrete omstandigheden zijn, die de bewaring rechtmatig maken. Hierbij meewegend dat deze gronden immers van toepassing zijn op (vrijwel) iedere asielzoeker. Niet bestreden wordt dat deze gronden niet van toepassing zouden kunnen zijn op meerdere asielzoekers. Echter, meer van belang is de hiervoor besproken constatering dat de idee is gerechtvaardigd dat verweerder zich aan uitzetting zou kunnen gaan onttrekken. Naar het oordeel van de Staatssecretaris rechtvaardigt de hiervoor verwoorde cumulatieve constatering de opgelegde vrijheidsontnemende maatregel.

3.26 Bovendien leidt de enkele omstandigheid dat de op de maatregel van bewaring vermelde gronden tot inbewaringstelling eveneens van toepassing zouden kunnen zijn op vrijwel iedere asielzoeker niet tot de gerechtvaardigde conclusie dat de onderhavige maatregel van bewaring onrechtmatig is. Immers, elk individuele casus dient op zijn eigen merites te worden bezien.

Zie ook:
- *AbRS, 29 maart 2005, 200501835/1, JV 2005/203.*

3.27 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de gronden tot in bewaringstelling niet tot het oordeel kunnen leiden dat in het onderhavige geval voldoende concrete omstandigheden zijn die de bewaring rechtvaardigen. Dat de op de maatregel vermelde gronden eveneens van toepassing zouden kunnen zijn op vrijwel iedere asielzoeker maakt dit niet anders.

Grief 4:

3.28 Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar rechtsoverweging 2.9 op pagina 3:

> *"2.9. Gezien het vorenstaande is het beroep gegrond. De rechtbank is van oordeel dat de inbewaringstelling met ingang van heden onrechtmatig is, nu verweerder enkele tijd gegund diende te worden een nadere belangenafweging te maken. (...)"*

Grief 5:

3.29 Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar rechtsoverweging 2.6 *(kennelijk bedoelend volgnummer 2.10)* op pagina 3:

> *"2.6 De rechtbank ziet evenwel aanleiding verweerder te veroordelen in de proceskosten van eiser. Deze worden op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 644,- (...)."*

Toelichting op de grieven 4 en 5:

3.30 De grieven 4 en 5 hebben geen zelfstandige betekenis en dienen beoordeeld te worden in het licht van de voorgaande grieven.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 1 november 2007
Gemachtigde,

Mr. A. Straatman, Senior Procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE